

Hinanden – indspil til en kristen menighedskultur
Henrik Nymann Eriksen
94 sider
2012

Anmeldt af **Jeppé Bach Nikolajsen**

Bogen *Hinanden – indspil til en kristen menighedskultur* er forfattet af Henrik Nymann Eriksen, som er forstander ved Luthersk Misionsforenings bibelskole i Hillerød. Selve bogens tekstkorpus er på omkring 85 forholdsvis små sider, og det er altså ikke nogen videre omfattende udgivelse. Bogen behandler et vigtigt aspekt ved forståelsen af kirken i Det Nye Testamente, i og med at den systematisk behandler centrale træk af de over halvtreds formaninger i Det Nye Testamente, hvor det græske ord *koinonia* indgår.

Bogens grundliggende tema og struktur introduceres i kapitel et. Herefter behandles de mange formaninger i kapitel to, som alle lyder *I skal elske hinanden*. I kapitel tre behandles en række formaninger under overskrifterne *Se hinanden*, *Tag jer af hinanden*, *Tal godt med hinanden*, *Lev godt med hinanden* og *Lev med hinandens svaghed*. I kapitel fire behandles formaninger, som er negativt bestemt, under to underoverskrifter, nemlig *Tal ikke ondt om hinanden* og *Tal ikke ondt til hinanden*. Endelig præsenteres på baggrund af de for-

udgående kapitler en bibelsk vision for en kristen menighedskultur.

Hinanden – indspil til en kristen menighedskultur er efter min mening en rigtig god og interessant bog. Hvorfor, at jeg synes det, skal jeg ganske kort redegøre for nu.

For det første: Bogen er ganske enkelt velskrevet. Nogle teologer er tilsyneladende af den opfattelse, at det ikke er til nogen skade, at teologiske tekster er lidt dunkelt skrevet. Så udtrykker de ligesom bedre de dogmatiske mysterier, ikk? Denne bog er befriende velskrevet, skrevet uden fagteologisk terminologi, skrevet i et klart og enkelt sprog, som langt de fleste vil kunne forstå. Bogen vil således med stort udbytte kunne bruges af lægfolk i kirken i Danmark.

For det andet: Bogens titel giver indtryk af, at den handler om menighedskultur. Og det gør den da også. Men den handler i lige så høj grad om kristen etik. På forbilledlig vis udfolder Nymann Eriksen centrale aspekter af, hvad en kristen etik går ud på. Og det er altså sjældent, at man finder det gjort så godt på dansk. Han holder sig tæt til de nytestamentlige formaninger, og han

udfolder med mange fine nuancer, hvordan disse kan efterlevs i dag. Bogen er altså på én og samme tid en ekklesiologisk og social-etisk bog.

For det tredje: Noget af det, der endvidere gør bogen interessant, er, hvad der *ikke* nævnes i bogen, nemlig de udtalte præmisser for det fine teologiske arbejde, som Nymann Eriksen her præsenterer. For udtrykker denne bog ikke, at der selvfølgelig findes en kristen etik? Og ikke nok med det: Udtrykker denne bog ikke, at denne kristne etik kun er for kristne, netop fordi ekklesiologi og socialetik knyttes så tæt sammen? Nuvel, det giver bogen ikke noget klart svar på, men efter min mening fornemmer man hele tiden, at det bærer derhenad. Hvis man eksempelvis mener, at søndagen bør være helligdag for kristne, ja, så må man efter min mening samtidig fastholde, at

der findes en kristen etik. Og hvis der findes en kristen etik, er denne kristne etik så ikke kun for kristne? Bør muslimer ikke have frihed til at lade fredagen være helligdag, ligesom jøderne bør have frihed til at lade lørdagen være helligdag? Igen, det er ikke hensigten med bogen at tage livtag med disse spørgsmål, men ikke desto mindre efterlades man med disse spændende spørgsmål.

Afslutningsvist: Nymann Eriksen har skrevet en meget fin bog, som forhåbentlig får stor udbredelse i en tid, hvor der plantes mange menigheder i Danmark, og hvor der i den grad er brug for en principiel etisk refleksion, der understøtter og udfolder synspunktet, at selvfølgelig findes der en kristen etik. Så tillykke til Nymann Eriksen! Og tillykke til kirken i Danmark! Det er knagme en god bog!